

## **Με αφορμή την επιβολή προστίμου 6.000€ στον ολικό αρνητή στράτευσης Φώτη Ιωακειμίδη**

Έξι χρόνια μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου, η οικονομική μας αφαίμαξη συνεχίζεται αδιάκοπα. Μας είναι παντελώς αδιάφορο εάν τελικά το «πείραμα» ήταν πετυχημένο ή εάν το «πείραμα» απέτυχε, αφού η κοινωνική και ταξική μας θέση δεν είναι ούτε εκεί όπου παράγεται η πολιτική και οικονομική εξουσία, ούτε εκεί όπου παράγονται οι συναινέσεις ή οι επιβολές στις αποφάσεις της εξουσίας. Αντιθέτως, είμαστε κομμάτι των υποτελών τάξεων, είμαστε αυτές/οί που «σηκώνουν τα βάρη» στα σύγχρονα εργασιακά κάτεργα, αυτές/οί που αυξάνουν ή μειώνουν τους δείκτες της ανεργίας του οαεδ, αυτές/οί που έχουν ανασφάλιστες ζωές, αυτές/οί προς τους οποίους η οικονομική και πολιτική εξουσία οργανώνει κάθε είδους εξαίρεση.

Έξι χρόνια μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου, μια αριστεροακροδεξιά συγκυβέρνηση προσπαθεί με ένα ιδιότυπο lifting να εξανθρωπίσει το σύγχρονο ολοκληρωτισμό με τον πιο εκχυδαϊσμένο τρόπο: θεσμίζοντάς τον με νέες κοινωνικές συναινέσεις. Τα παράλληλα προνοιακά προγράμματα, η μερική υποστολή στον τρόπο έκφρασης της κρατικής αυταρχικότητας, η επένδυση στη βιομηχανία της ψυχολογίας (ελπίδα, συμπόνια, ανθρωπισμός κ.ά.) πέρα του ότι αδυνατούν να πείσουν για την αποτελεσματικότητά τους, στην ουσία στοχεύουν στη χειραγώγηση και την εκτόνωση των κοινωνικών αντιδράσεων. Την ίδια στιγμή που οι περιβόητες μεταρρυθμίσεις παρουσιάζονται ως ολοένα και πιο αναγκαίες και σφραγίζονται από νέες πλειοψηφίες και νέες κοινοβουλευτικές συμμαχίες.

Πριν έξι χρόνια δεν είχαμε μονάχα την αφετηρία της εποχής των μνημονίων. Αλλά και της οικονομικής καταστολής της κοινωνικής απειθαρχίας και των φυσικών φορέων ορισμένων κοινωνικών και πολιτικών αγώνων. Λίγους μήνες μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου, τον Σεπτέμβρη του 2010, ο τότε υπουργός Εθνικής Αμυνας Ευάγγελος Βενιζέλος αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο καταστέλλονταν οι ανυπότακτοι του ελληνικού στρατού. Διατηρώντας στο ακέραιο όλες τις υπόλοιπες ποινές, προσθέτει το μέτρο της επιβολής διοικητικού προστίμου, το οποίο λίγους μήνες αργότερα, με κοινή υπουργική απόφαση με τον τότε υπουργό Οικονομικών Γιώργο Παπακωνσταντίνου, καθορίζεται στα 6.000€. Στο χορό των ποινικών δώξεων και των στρατοδικείων και μέσα σε ένα γενικότερο περιβάλλον οικονομικής τρομοκρατίας, προστίθεται ένα οικονομικό πρόστιμο που στην ουσία αποτελεί μία χρηματική, εξοντωτική και εκδικητική μέγγενη που στοχεύει στην οικονομική περιθωριοποίηση όσων αρνήθηκαν τα κελεύσματα των στρατοκρατών.

Έξι χρόνια μετά, η αριστεροακροδεξιά συγκυβέρνηση, όχι μόνο διατηρεί το οικονομικό πρόστιμο προς τους ανυπότακτους αλλά επιχειρεί να το θεσμίσει ως απαραίτητο και αναγκαίο για όσους εξακολουθούν να αρνούνται την κατάταξή τους στο στρατό. Δίνοντας ταυτόχρονα μια άτυπη περίοδο χάριτος ενός έτους προς όσους έχουν δεχτεί το πρόστιμο να καταταγούν σε συμβατικές ή «εναλλακτικές» μορφές στράτευσης υπέρ του ελληνικού έθνους. Στην ουσία, με τον τρόπο αυτό, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ νομιμοποιεί την επιβολή προστίμου προς όσους συνειδητά αρνούνταν, αρνούνται και θα αρνηθούν την κατάταξή τους στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις. Πρόκειται για έναν καταφανή τρόπο ισχυροποίησης της νέας κατασταλτικής πολιτικής αφού με τον τρόπο αυτό μπαλώνονται οι όποιες νομιμοποιητικές τρύπες προϋπήρχαν και θεσμοθετείται η ευθεία επίθεση προς τους πολιτικούς αντιπάλους, αυτούς δηλαδή που δεν αναγνωρίζουν ούτε κράτη, ούτε έθνη, ούτε αφέντες, ούτε θρησκείες: τους ολικούς αρνητές στράτευσης.

Οι ολικοί αρνητές στράτευσης, εδώ και δεκαετίες, έχουν αναδειχθεί ως μία άτυπη αλλά διακριτή κατηγορία ανάμεσα στους δεκάδες χιλιάδες ανυπότακτους για τον ελληνικό στρατό. Κι αυτό διότι αρνούνται τη στρατιωτική θητεία και το σύνολο του στρατιωτικού μηχανισμού δημόσια, επιτίθενται τόσο στις αυταπάτες των εθνικών ιδεολογημάτων όσο και στη

στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής, ενώ παράλληλα αυτοκαθορίζονται σύμφωνα με τις δικές τους αξίες, αρνούμενοι να ενσωματωθούν και να υπηρετήσουν τα θεμέλια των εθνών, των κρατών και του κεφαλαίου.


Εδώ και έξι χρόνια στο νέο «κατασταλτικό τόξο» των ολικών αρνητών στράτευσης συμμετέχουν πλέον όχι μόνο τα αστυνομικά τμήματα, οι στρατιωτικοί εισαγγελείς και τα στρατολογικά γραφεία (στρατολογίες), αλλά και οι διευθυντές των Δ.Ο.Υ.! Εδώ και έξι χρόνια, κατόπιν παραγγελίας των στρατιωτικών υπηρεσιών, έχει ανατεθεί στους διευθυντές των οικονομικών υπηρεσιών η επιβολή προστίμων για ανυποταξία σε φορολογικά μητρώα και η κοινοποίησή τους στα φυσικά πρόσωπα των μητρώων αυτών. Μια διαδικασία που επιδιώκει να ακυρώσει την πολιτικότητα των επιλογών ζωής των ολικών αρνητών στράτευσης ανάγοντάς τες σε λογιστικές πράξεις, χρέη και αριθμούς. Μια διαδικασία που αυτομάτως αναδεικνύει ξεκάθαρα το μέτρο της προσωπικής και πολιτικής ευθύνης αυτών που ιστορικά επικαλούνται ότι απλά «εκτελούν εντολές».

Πρόσφατα, η Δ.Ο.Υ. Νέας Σμύρνης υιοθετώντας τα νέα κατασταλτικά ήθη, ανέλαβε δράση και σε άψογη συνεργασία με το αρμόδιο στρατολογικό γραφείο κοινοποιεί την εκβιαστική επιβολή προστίμου 6.000€ στον ολικό αρνητή στράτευσης Φώτη Ιωακειμίδη. Λίγους μήνες νωρίτερα, το Νοέμβριο του 2015, ο ίδιος, εξέδωσε δημόσια δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης, γνωστοποιώντας την αμετάβλητη και ακέραιη θέση του απέναντι στο στρατοκρατικό μηχανισμό των κυρίαρχων, απέναντι στους υπηρέτες του στρατού και του πολέμου. Όπως χαρακτηριστικά δηλώνει στο σχετικό του κείμενο που έχει δημοσιευτεί στο διαδίκτυο: "Η κοινότητα που αναγνωρίζω είναι εκείνη που ορίζεται από την πολιτικο/ταξική μου τοποθέτηση και αυτή δεν έχει σχέση με τις φαντασιακές εθνικές κοινότητες που έχουν δημιουργήσει τα κράτη προκειμένου να αποκρύψουν τις σχέσεις ανισότητας, εξουσίας και επιβολής στο εσωτερικό τους. Δε θα υπηρετούσα λοιπόν ποτέ ένα μηχανισμό που στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα των από τα κάτω αυτού του κόσμου. Αντιθέτως πιστεύω πως ο στρατός πρέπει όχι μόνο να μην υπηρετείται, ούτε απλώς να αποφεύγεται μέσω κάποιας διαδικασίας συνδιαλλαγής μαζί του αλλά αντίθετα πρέπει να γίνεται αντικείμενο ενεργούς αποδόμησης και πολεμικής με απώτερο σκοπό την καταστροφή του."

Στην εποχή του 3ου μνημονίου και της ανάτασης της εθνικιστής ρητορικής στην Ευρώπη, στην εποχή που ο ελληνικός στρατός καλείται -ανταποκρινόμενος- να δώσει πολιτικές λύσεις σε σημαντικά για το κράτος και τα αφεντικά «εθνικά» θέματα όπως η διαχείριση των μεταναστών-προσφύγων, στην εποχή που η στρατοπεδική ζωή επανέρχεται ως μορφή κοινωνικής ζωής (μεταναστών, αστέγων, περισσευούμενων πληθυσμών κ.ά.), στην εποχή που εθνικοί, υπερεθνικοί και πλανητικοί στρατοί επικαλούνται την «ειρήνη στο Αιγαίο» για να οργανώσουν τον πόλεμο στην κοντινή μας Μέση Ανατολή, η ολική άρνηση στράτευσης αποτελεί μια συνειδητή και σθεναρή θέση μάχης απέναντι στον κόσμο των εθνοκρατικών, θρησκευτικών και στρατοκρατικών αντιλήψεων. Τα πρόστιμα, οι διώξεις, τα στρατοδικεία, όχι απλά δεν μπορούν να αποδυναμώσουν τις επιλογές και τις συνειδήσεις των ολικών αρνητών αλλά αντίθετα ενισχύουν την αποφασιστικότητά τους. Η αλληλεγγύη απέναντι στα «αυτονόητα» που θέτουν οι ολικοί αρνητές, για έναν κόσμο δίχως κράτη, πατρίδες, σύνορα και αφεντικά, δεν μπορεί παρά να παραμένει αδιαπραγμάτευτη.

**ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ – ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΕΥΡΩ ΣΤΟΝ ΧΑΚΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ**

Πρωτοβουλία για την ολική άρνηση στράτευσης 

<http://olikiarnisi.espivblogs.net>  
Φλεβάρης 2016